

наче з реальними життєвими умовами і готує їх до ініціативної праці. Даний вид діяння має досить великі прерогативи зі сторони психологічних закономірностей. При проведенні уроку традиційним способом вчителю важко притягнути увагу всього класу, поставити навчання таким чином щоб усі були залучені до роботи, тим самим засвоїти знання на високому рівні. На допомогу приходять проблемне викладення матеріалу, при якому відбувається продуктивне сприйняття, інтенсивне запам'ятовування, включення уваги та інтересу. Адже щоб знайти вирішення проблеми, учням потрібно розмірковувати, доводити свою думку, а для цього треба мати в арсеналі міцно засвоєний матеріал.

Педагогічні проблемні ситуації створюються шляхом активізації поведінки, постановки вчителем запитань, виділення новизни, важливості та інших характерних якостей об'єкта пізнання. Створення таких ситуацій має суто особистісний характер. Їх можна створювати на всіх етапах навчального процесу: під час пояснення, закріплення і контролю знань [1].

Технологія проблемного навчання є однією із найважливіших на сучасному етапі розвитку освіти. Адже завдяки їй застосуванню в учнів формується ряд важливих якостей, таких як: креативність, самостійність, активність, пробуджується творчі нахили, виникає інтерес до навчання. Відповідно, все це сприяє всебічному розвитку особистості, яка в майбутньому буде спроможна самостійно вирішувати різні життєві та професійні проблеми.

Список використаних джерел

1. Буринська Н. М., Величко Л. П., Липова Л. А. Методика викладання шкільного курсу хімії: посібник для вчителя. Київ : Освіта, 1991. 350 с.
2. Волкова Н. П. Педагогіка: посібник. Київ : Академія, 2001. 576 с.
3. Настільна книга педагога: посібник для тих, хто хоче бути вчителем-майстром / упоряд.: Андреева В. М., Григораш В. В. Харків : Основа, 2006. 352 с.

Юлія Мазуренко

ЗНАЧЕННЯ НАРОДНИХ РУХЛИВИХ ІГОР У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ

Фізичне виховання сприяє гармонійному розвитку дітей дошкільного віку та зміцненню здоров'я підростаючого покоління. Вагоме значення у фізичному розвитку старших дошкільників має народна рухлива гра.

Народні ігри – традиційний засіб педагогіки, ефективний засіб розвитку позитивного ставлення до фізичної культури. У грі діти виховуються та дисциплінуються, завдяки рухової активності покращуються

їхні фізичні показники, зміцнюється здоров'я та підвищується витривалість. Народні рухливі ігри є гарним прикладом для отримання високих результатів у руховій активності дошкільників.

Турботу про здоров'я, про потребу формувати в дитини мотивацію на здоровий спосіб життя відображено в різних нормативних документах і програмах.

У «Базовому компоненті дошкільної освіти» (сфери «Я Сам») [3] проблему здоров'я дуже чітко визначено як одну з найголовніших складових повноцінного розвитку дітей дошкільного віку.

Різні аспекти фізичного виховання дітей дошкільного віку висвітлено в працях Н. Денисенко, О. Курок, Н. Кот, О. Богініч, І. Кліш та інших.

На необхідність використання використання ігор у вихованні дітей дошкільного віку звертали увагу Л. Бондаренко, В. Верховинець, Е. Вільчковський, О. Воропай, В. Скуратівський, О. Ващенко, Е. Вільчковський, Г. Воробей та інші.

Питання про роль гри, ігрових прийомів як діяльності та методу навчання розкрито в працях багатьох педагогів: Л. Артемової, Р. Буре, Р. Жуковської, О. Корзакової, Д. Менджеричької.

Вплив українських народних рухливих ігор у вихованні дошкільників розкрито у дослідженнях А. Цьося, О. Яницької та інших.

Рухливі ігри в системі фізичного виховання дошкільників досліджували у своїх чисельних публікаціях А. Вольчинський, Н. Вольчинська, О. Конох, О. Малімон, Я. Смаль, О. Шлапаченко.

Як бачимо, проблема фізичного виховання старших дошкільників засобами народних рухливих ігор є однією з важливих сторін виховання.

Саме в народних рухливих іграх розвивається у старших дошкільників фізична сила, моторні вміння, швидкість, точність рухів, координація. Означені ігри впливають на усі м'язи тіла дітей дошкільного віку, сприяють розвитку рухових якостей та здібностей. Під час проведення рухливих ігор дошкільники оволодівають основними необхідними рухами для життя. У них виникає радісний настрій. Діти дошкільного віку під час ігор вчаться взаємодіяти не лише зі своїми ровесниками, а й дорослими.

Народні рухливі ігри також позитивно впливають на нервову систему дошкільників. Такі ігри розвивають та вдосконалюють рухові навички та вміння дітей старшого дошкільного віку. Слід зазначити, що участь дошкільників у народних рухливих іграх різної інтенсивності дозволяє освоювати життєво важливі рухові вміння у ходьбі, бігу, стрибках, рівновазі, лазінні, метанні. Під час проведення народних рухливих ігор у старших дошкільників формується здатність виявляти витримку, сміливість, вміння діяти в колективі та індивідуально; розвивається спритність, швидкість, влучність, витривалість, кмітливість, виробляється воля до перемоги.

Навчальні завдання народних рухливих ігор спрямовані на формування у дошкільників фізичних якостей. У процесі фізичного виховання діти дошкільного віку здобувають знання про необхідність займатися фізичними вправами, гімнастикою й спортом.

Виховні завдання означених ігор орієнтовані на те, щоб сформувати у підростаючого покоління такі якості, як: наполегливість, самостійність, рішучість, ініціативність та самовладання.

Підкреслимо, що регулярні використання рухливих ігор в закладах дошкільної освіти сприяють: зміцненню здоров'я, правильному фізичному розвитку, різнобічній підготовці дітей, вихованню активності, сміливості, рішучості, дисциплінованості тощо. Народні рухливі ігри розвивають не лише життєво-важливі рухові вміння та навички, а й виховують любов до систематичних занять спортом.

Отже, народна рухлива гра – важливий засіб фізичного виховання дітей дошкільного віку, що сприяє розвитку рухових навичок, здібностей та зміцненню здоров'я дітей.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні / гол. ред. Н. О. Андрусич. К. : Дошкільне виховання, 1999. 68 с.

Вікторія Майданюк

ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА

Сучасні процеси становлення української державності потребують самовизначення і національного самоусвідомлення від кожного громадянина. Нині пріоритетними вважаються питання виховання національно свідомих громадян України. Про це вказано у «Концепції національно-патріотичного виховання у системі освіти України» (2022). Зокрема, метою національно-патріотичного виховання проголошено «становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин, формування активної громадянської позиції, утвердження національної ідентичності громадян на основі духовно-моральних цінностей Українського народу, національної самобутності» [4].

Національна свідомість є важливим чинником у розвитку і становленні будь-якої нації світу. Відомо, що «національна свідомість – це форма етнічного, політичного, соціального самовираження окремого